

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudcem Mgr. Filipem Skřivanem ve věci

žalobce: **M. S., nar. X**, st. příslušnost X
t. č. X

proti
žalované: **Policie ČR, Krajské ředitelství policie Jihomoravského kraje**
sídlem Kounicova 24, Brno

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 30. 5. 2022, č. j. KRPB-48045-51/ČJ-2022-060022-SVZ,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žalobce nemá právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému se nepřiznává náhrada nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Žalovaná napadeným rozhodnutím prodloužila zajištění žalobce dle § 124 odst. 1 písm. b) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů (dále jen „zákon pobytu cizinců“), za účelem správního vyhoštění o 60 dnů, tj. do 29. 7. 2022. Žalobce byl již předtím za stejným účelem zajištěn na 90 dnů od okamžiku omezení osobní svobody.

II. Obsah žaloby

2. Proti napadenému rozhodnutí podal žalobce žalobu. Namítá, že napadené rozhodnutí postrádá především náležité odůvodnění vedlejšího výroku, kterým se stanoví délka zajištění. Žalobce odkazuje na rozsudek krajského soudu ze dne 13. 8. 2021, č. j. 41 A 21/2021 – 32, podle kterého lze požadovat, aby správní orgán kvalifikovaně upřesnil svůj odhad, jak dlouho zabere provedení každého ze specifikovaných úkonů. Správní orgán musí posuzovat tyto otázky přísně individuálně, nikoliv paušálním odhadem.
3. Žalovaná alespoň obecně stanovila, jaké úkony a v jakém časovém rámci bude činit. Dle žalobce však v odůvodnění napadeného rozhodnutí chybí bližší odůvodnění časového rámce realizace dalších kroků v případě, že se podaří obstarat náhradní cestovní doklad.
4. Z napadeného rozhodnutí by dle žalobce mělo být zřejmé minimálně to, z čeho žalovaná dovozuje možnost realizace nuceného návratu v rámci repatriačních letů; zda se tyto lety realizují z ČR nebo pouze z jiných zemí EU; zda by bylo nutné zajistit také tranzit žalobce přes jiné země; a jak dlouho by za této situace trvalo obstarání nutných přepravních dokladů. Žalobce proto navrhuje, aby krajský soud napadené rozhodnutí žalované zrušil.

III. Vyjádření žalované

5. Žalovaná ve svém vyjádření uvádí, že vyhoštění bude možné realizovat poté, kdy bude ověřena totožnost žalobce a vydán náhradní cestovní doklad. Teprve poté bude zajištěno samotné fyzické provedení správního vyhoštění. Dle žalované je spolupráce s bangladéšským velvyslanectvím dobrá, což vyplývá z přípisu Ředitelství služby cizinecké policie ze dne 26. 5. 2022. V odůvodnění napadeného rozhodnutí jsou jednotlivé kroky nutné k vyhoštění žalobce podrobně uvedeny včetně jejich časové náročnosti. Žalovaná proto navrhuje, aby krajský soud žalobu zamítl.

IV. Posouzení věci krajským soudem

6. Žaloba byla podána včas (§ 72 odst. 1 s. ř. s.), osobou k tomu oprávněnou (§ 65 odst. 1 s. ř. s.). Žaloba je přípustná (zejména § 65, § 68 a § 70 s. ř. s.).
7. Žaloba **není** důvodná.
8. Podle § 124 odst. 1 písm. b) zákona o pobytu cizinců je policie oprávněna zajistit cizince staršího 15 let, *jemuž bylo doručeno oznámení o zahájení řízení o správním vyhoštění, pokud je nebezpečí, že by cizinec mohl mařit nebo ztěžovat výkon rozhodnutí o správním vyhoštění, zejména tím, že v řízení uvedl nepravdivé údaje o totožnosti, místě pobytu, odmítl tyto údaje uvést anebo vyjádřil úmysl území neopustit nebo pokud je takový úmysl zjevný z jeho jednání.*
9. Podle § 124 odst. 3 zákona o pobytu cizinců *policie v rozhodnutí o zajištění stanoví dobu trvání zajištění s přihlédnutím k předpokládané složitosti přípravy výkonu správního vyhoštění.*
10. V nynější věci žalobce namítá výhradně nedostatky odůvodnění napadeného rozhodnutí ve vztahu ke stanovení doby trvání zajištění, a to v části vztahující se k úkonům potřebným pro realizaci vyhoštění poté, kdy bude obstarán náhradní cestovní doklad žalobce.
11. K tomu lze obecně předeslat, že k přiměřenosti doby zajištění ve vztahu k předpokládané složitosti přípravy výkonu správního vyhoštění je správní orgán v odůvodnění stanovené doby zajištění povinen uvést, *„jaké všechny úkony bude pravděpodobně nezbytné provést k přípravě realizace správního vyhoštění konkrétní osoby. Dále lze nepochybně požadovat, aby*

správní orgán kvalifikovaně na základě svých zkušeností upřesnil v odůvodnění rozhodnutí svůj odhad, jak dlouho zabere provedení každého ze specifikovaných úkonů (např. obvyklá doba komunikace se zastupitelským úřadem země původu cizince, doba potřebná pro poskytnutí právní pomoci ze strany země původu). Správní orgán musí posuzovat uvedené otázky přísně individuálně, nikoliv paušálním odhadem“ (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 10. 2011 č. j. 1 As 93/2011 – 79).

12. Jak uvedl zdejší soud v žalobcem odkazovaném rozsudku ze dne 13. 8. 2021, č. j. 41 A 21/2021 – 32, soud musí mít možnost přezkoumat, zda stanovení konkrétní doby trvání omezení svobody odpovídá individuálním okolnostem případu a zda nebylo svévolné. Současně platí, že čím delší je stanovená doba zajištění, tím intenzivnější je omezení základního práva na osobní svobodu a tím pečlivější musí být i zdůvodnění doby zajištění. Může nastat situace, v níž je časový odhad jednotlivých úkonů objektivně nemožný; v takovém případě by nemělo smysl trvat na časovém odhadu, který by neměl reálnou oporu. Pak je ovšem namístě z opatrnosti stanovit kratší dobu zajištění. Tím žalovaná umožní cizinci realizovat soudní přezkum v kratších intervalech. A následně soudu umožní ověřit, zda během této doby v řízení postupuje s náležitou pečlivostí, aktivně, svědomitě, a bez zbytečných průtahů, a zda zajištění cizince směřuje k jeho primárnímu cíli (srov. také rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 13. 8. 2020, č. j. 1 Azs 143/2020 – 48).
13. V odkazovaném rozsudku krajský soud dále uvedl, že požadavek na specifikaci budoucích kroků, které mají vést k dosažení účelu zajištění, jakož i jejich časové vymezení ve vztahu k době trvání zajištění, nelze vykládat tak, že by absence časového odhadu provedení každého ze specifikovaných úkonů žalované při stanovení délky zajištění automaticky vedla k nepřezkoumatelnosti rozhodnutí pro nedostatek důvodů. Vždy je třeba přihlížet ke specifickým okolnostem každého jednotlivého případu. Jako určité nezbytné minimum v případě rozhodnutí o zajištění za účelem správního vyhoštění v případě cizinců bez cestovního dokladu je však zásadně třeba jednotlivě odhadnout alespoň dobu potřebnou pro komunikaci se zastupitelským úřadem včetně vyřízení náhradního cestovního dokladu na základě odpovídajících zkušeností žalované s konkrétní zemí, a dále dobu obvykle nezbytnou k zabezpečení přepravních dokladů při realizaci přepravy do země původu (srov. v tomto přiměřeně rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 3. 3. 2016, č. j. 10 Azs 18/2016 – 26, nebo ze dne 30. 5. 2019, č. j. 4 Azs 255/2017 – 61).
14. Úvahy žalované stran stanovení doby potřebné pro komunikaci se zastupitelským úřadem Bangladěše včetně vyřízení náhradního cestovního dokladu, žalobce v žalobě nenapadá. Tyto úkony přitom dle správní praxe žalované dle prvotního rozhodnutí o zajištění v případě Bangladěše trvají až 10 týdnů (tedy 70 dnů). Žalovaná dále uvedla, že dalších 7 dnů je třeba připočíst jako dobu, po kterou je cizinec oprávněn požádat o mezinárodní ochranu a žádné úkony nelze činit.
15. Již v den vydání prvotního rozhodnutí o zajištění dne 3. 3. 2022 požádala žalovaná Ředitelství služby cizinecké policie o ověření totožnosti žalobce a vydání náhradního cestovního dokladu, dne 15. 3. 2022 byla ředitelstvím žádost o ověření totožnosti odeslána bangladéšským orgánům. Z přípisu ředitelství ze dne 26. 5. 2022 vyplývá, že v případě ověřování totožnosti a vydávání náhradních cestovních dokladů je s Velvyslanectvím Bangladěše velmi dobrá spolupráce. Přibližná doba pro ověření totožnosti je 4 měsíce, poté bude vystaven náhradní cestovní doklad a zažádáno o víza pro eskortující policisty.

16. V odůvodnění napadeného rozhodnutí žalovaná uvádí, že s ohledem na uvedené vyjádření ředitelství lze očekávat ověření totožnosti žalobce do poloviny měsíce července 2022. Poté budou následovat další časově náročné úkony pro zabezpečení realizace správního vyhoštění, které budou trvat v řádech několika týdnů. Žalovaná prodloužila zajištění žalobce o 60 dnů, což dává reálnou možnost realizace správního vyhoštění a zároveň zajišťuje účastníku řízení možnost pravidelného soudního přezkumu rozhodnutí o zajištění.
17. Toto odůvodnění dle krajského soudu odpovídá skutkovým okolnostem a obsahu správního spisu v nyní projednávané věci. Dle informací ředitelství lze očekávat ověření totožnosti žalobce v prodloužené době zajištění. Pokud by k němu mělo dojít až na sklonku odhadované doby, pro vlastní realizaci vyhoštění pravděpodobně prodloužená doba zajištění stačit nebude. Žalovaná však s ohledem na zachování možnosti pravidelného soudního přezkumu zvolila dobu prodloužení zajištění o 60 dnů. V této době by již mělo být zřejmé, zda se totožnost žalobce podařilo ověřit, a zda žalovaná postupuje v procesu aktivně, řádně a svědomitě a jaké další kroky v průběhu zajištění podnikla, případně jaké je třeba ještě učinit.
18. Výslovně činí žalobce v žalobě spornou pouze tu část doby zajištění, která je třeba k realizaci vyhoštění poté, kdy bude náhradní cestovní doklad obstarán. K tomu žalovaná v napadeném rozhodnutí uvádí, že ŘSCP obstarává letenku nebo vyjednává průvoz cizince přes jiné státy Evropské unie, zajišťuje policejní eskortu a komunikuje s domovským státem cizince ve věci jeho zpětného přijetí. Je nutné především s určitým předstihem zajistit letenky pro žalobce a eskortující policisty a zajistit zpáteční letenku pro eskortu, případně její ubytování v Bangladéši. Zde je třeba počítat se lhůtou několika týdnů. To koresponduje s úvahami v prvotním rozhodnutí o zajištění, dle kterého je doba potřebná pro zajištění těchto úkonů je dle praktických zkušeností ŘSCP v případě státních příslušníků afrických a asijských zemí, asi 30 dnů.
19. Z uvedeného dle krajského soudu vyplývá, že žalovaná kvalifikovaně na základě svých zkušeností upřesnila v odůvodnění rozhodnutí svůj odhad, jak dlouho zabere obstarat letenku nebo vyjednat průvoz žalobce přes jiné státy Evropské unie, případně zajistit policejní eskortu přes dotčené státy a v průběhu těchto úkonů obstarat komunikaci s domovským státem žalobce.
20. Samotné technické podrobnosti realizace vycestování, tj. zda bude let uskutečněn z ČR nebo jiného členského státu EU s mezipřistáním, případně zda bude v části uskutečněna pozemním způsobem, již dle krajského soudu přesahují požadavky kladené na rozhodnutí o zajištění za účelem správního vyhoštění. Pokud by však vyšlo najevo, že repatriační lety z nejrůznějších důvodů nelze realizovat (čemuž ovšem v nynější věci nic nesvědčí), bylo by povinností žalované tuto skutečnost reflektovat.
21. Krajský soud proto dospěl k závěru, že úvahy žalované z hlediska požadavků kladených na specifikaci budoucích kroků, které mají vést k dosažení účelu zajištění, jakož i jejich časové vymezení (kroků, které následují po vydání náhradního cestovního dokladu), v nynějším případě ob stojí. Uplatněné žalobní námitky proto posoudil jako nedůvodné.

V. Závěr a náklady řízení

22. Krajský soud z výše uvedených důvodů žalobu jako nedůvodnou zamítl dle § 78 odst. 7 s. ř. s.

23. Výrok o náhradě nákladů řízení vychází z § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce nebyl úspěšný, proto nemá právo na náhradu nákladů řízení, procesně úspěšné žalované žádné náklady nad rámec běžné úřední činnosti nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o ní musí stěžovatele zastupovat advokát. To neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, právnické vzdělání, které se vyžaduje pro výkon advokacie.

Brno 8. července 2022

Mgr. Filip Skřivan, v. r.
samosoudce